



## בע"ח (קריות) 8088-05-13 - אדוארד סטביצקי נ' מדינת ישראל - תביעות זבולון

בע"ח (קריות) 8088-05-13 - אדוארד סטביצקי נ' מדינת ישראל - תביעות זבולון שלום קריות  
בע"ח (קריות) 8088-05-13  
אדוארד סטביצקי

נגד

מדינת ישראל - תביעות זבולון

בית משפט השלום בקריות

[29.12.2013]

בפני כב' השופטת רמה לאופר חסון, שופטת בכירה

החלטה

בפני בקשה לקבלת חומר חקירה, בקשה שהוגשה בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב)  
התשמ"ב - 1982.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

המתלוננת הייתה במועד הרלבנטי לכתב האישום, הידועה בציבור של הנאשם.

ב"כ המבקשת עותרת לקבל לידיה המסמכים הבאים:

1. תיקה הסוציאלית של המתלוננת, הגב' אולגה פוזיאנקוב, עדת תביעה מס' 4, תיק המצוי, כנטען ע"י הסנגוריה,

ביחידת הרווחה של עיריית חיפה.

2. גיליון תלונות קודמות שהגישה המתלוננת בעבר, לרבות ציון התיקים שהבשילו לכדי כתב אישום, בעקבות תלונותיה

נגד המבקש.

3. גיליון רישום פלילי של המתלוננת, לרבות כל תיקי החקירה השונים שנפתחו נגדה.

טוענת ב"כ המבקש, כי החומר המבוקש חשוב לשם בחינת מהימנותה של המתלוננת והגנתו של המבקש.

עוד טענה, כי למתלוננת מגוון בעיות סוציאליות ואף ילדיה הוצאו ממשמורתה על ידי בית משפט ובתקופה הרלבנטית

לאירועים נשוא כתב האישום סבלה אף מבעיה של שתיית אלכוהול וכל אלה יש בהם כדי להשליך בשאלת מהימנותה.



בקשת הסנגורית נסמכה על החלטות שניתנו בבית המשפט העליון, ביניהן בש"פ 5400/01 פלוני נ' מדינת ישראל, בג"צ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים, בש"פ 10032/06 אזולאי נ' מדינת ישראל ועל החלטות נוספות שניתנו בבתי משפט שונים - מחוזיים ושלום.

בטיעוניה בעל-פה, בדיון שהתקיים בפני ביום 10.12.2013, הוסיפה ב"כ המבקש וטענה, כי נוכח העובדה שלאירוע המתואר בכתב האישום לא היו עדים, יתכן והחבלות להן טוענת המתלוננת, נגרמו ממקור אחר, שאינו הנאשם. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה לקבלת החומר המבוקש וטען, כי חשיפת תלונותיה הקודמות של המתלוננת אינה עומדת ב"מבחן הרלבנטיות" שנקבע בפסיקה.

כן הוסיף וטען, כי קיים צורך להגן על פרטיותה וצנעת חייה של עדת התביעה והעתירות לבקשה תפגע בה. שמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי, עיין היטב, במסמכים שהוגשו לעיוני.

הוראת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, קובעת זכותו של נאשם לעיין בחומר המצוי בידי גורמי החקירה והתביעה והנוגע לאישום.

זכות העיון נגזרת מזכות היסוד של נאשם למשפט הוגן ולניהול הגנתו לאחר שהועבר לו חומר החקירה הקיים בעניינו. בית המשפט העליון, עמד לא אחת, בהחלטות רבות ושונות, על כך שיש ליתן למונח "חומר חקירה" פירוש רחב, הכולל אף חומר ראיתי שיש לו קשר עקיף ליריעה הנפרסת במסגרת משפטו של הנאשם, אך סייג זאת בדברים אלה שנאמרו ב בש"פ 8555/06 פלוני נ' מ"י:

"על בית המשפט להיות מודרך "על ידי כללי השכל הישר ועל ידי המגמה לאפשר לסנגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה... אולם... אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח "חומר חקירה", ראיות שהרלבנטיות שלהן לתביעה הפלילית היא רחוקה ושולית. התשובה לשאלה אם החומר רלבנטי להליכים המתנהלים נגד נאשם תלויה "במהות החומר, בהקשרו, ביחס שבינו לבין האירוע הנדון ובנתוניו המיוחדים של כל מקרה".

ראה גם הנאמר בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 625-632-632.

החומר אותו ביקשה הסניגורית, אינו חומר חקירה מובהק, במובן זה שאין המדובר בראיות הנוגעות לעצם מעשה העבירה הנטען בכתב האישום אלא, בחומר הנוגע לנתוניה של המתלוננת, אישיותה, אופיה, מעשיה וכיוצ"ב. בעניינו, מואשם המשיב בתקיפתה של המתלוננת, כאשר היתה בדירתו.

מסתבר מפלט התלונות שהועבר לביהמ"ש, כי המתלוננת הגישה תלונות רבות בעבר.

טוענת הסנגורית, כי חשוב לבחון חומר זה שכן, לטענתה, המדובר ב"מתלוננת סדרתית", אשר מעלילה לשווא על הנאשם.

למען הסר ספק אדגיש, כי עצם סגירת תיק חקירה, אינה מצביעה בהכרח על כך שלא היה אמת בתלונה. אשר לתיקה הסוציאלית של המתלוננת;

חומר זה אינו מצוי ברשות או בשליטת המאשימה.

הסנגורית לא הניחה כל תשתית, אשר יש בה אינדיקציה כלשהי לכך שלמתלוננת אכן תיק סוציאלי.

חומר כזה, הינו חומר חסוי ואינו חלק מחומר החקירה בתיק נשוא כתב האישום.

לעניין זה ראה הנאמר בש"פ 9322/99 עבד מסארווה נ' מדינת ישראל הנ"ל, שם קבעה כבוד השופטת בייניש, שכאשר סניגור מבקש לאתר חומר הנוגע למצבה הנפשי של מתלוננת, חומר שאינו נמצא בידי התביעה, אין מדובר בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, אלא עליו לילך בדרך אשר מתווה סעיף 108 לחסד"פ וכך אמרה:

"הדרך להשגת חומר שאינו נמצא ברשות המשטרה או בשליטתה כיוון שאינו חלק מחומר החקירה הוא בהליך נפרד. כשהחומר המבוקש נועד לקעקע את גירסת עדי התביעה או לפגוע במהימנותה, הדרך פתוחה בפני הסניגוריה להביא ראיות מטעמה וביזמתה. בין היתר, ניתן לעשות שימוש בהוראת סעיף 108 לחוק, ולבקש מבית המשפט כי יצווה על הזמנת עד כדי שיביא את התיק או החומר המצוי בידיו.

הליך כאמור אינו הליך של חשיפת "חומר חקירה" כמשמעותו בסעיף 74 לחוק; במסגרת הליך כזה, בו מבוקש חומר המצוי בידי צד שאינו מעורב בחקירה ואינו קשור אליה, יתכן שיהיה על בית המשפט הדן בתיק (או שופט אחר בדומה להליך לפי סעיף 74 לחוק) לקיים הליך בירור, והוא יצטרך לשקול את הצורך בחשיפתו של אותו חומר להגנת הנאשם; יתכן שגם השיקולים להכרעה בעניין זה יהיו דומים להליך לפי סעיף 74 לחוק, אך אין לערב בין שני ההליכים. בענין שלפניי אין מדובר בחומר שבידי התביעה ומטרת הבקשה של הסניגור היא לחפש ולאתר חומר הנוגע למצבה הנפשי של המתלוננת, כאשר אין כל אינדיקציה כי בתיקים המבוקשים יש חומר כזה, וכי הוא עשוי להיות רלוונטי. צדק, איפוא, בא-כוחה של המדינה בטענתו, כי בקשתו של העורר אינה נכללת בהליך לפי סעיף 74 לחוק, ומקומה בהליך אחר שעל טיבו עמדתי לעיל. ממילא אין יסוד לערר על פי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי".



זאת ועוד, נקבע על ידי בית המשפט העליון, בהקשר לחומר הנוגע לטיפול פסיכולוגי ו/או פסיכיאטרי, כי סעיף 74 אינו חל על מצב שבו מדובר בחומר חסוי, אם כי, חסיון זה אינו מוחלט אלא יחסי, ניתן להסירו בהסכמת האדם בו מדובר וכן רשאי בית המשפט הדן, להסירו משמצא כי "הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק, עדיף מן העניין שיש לא לגלותה".

לפיכך ולאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כדלקמן:

1. המאשימה תעביר לסנגורית פלט התלונות שהגישה המתלוננת ותרכז התיקים המפורטים בפלט התלונות עפ"י דרישת הסנגורית ותזמן הסנגורית לעיין בחומר זה.  
והיה ותמצא הסנגורית כי יש מקום והצדקה לצילום החומר או חלקו, תוכן לפנות בבקשה מתאימה לשופט הדן בתיק העיקרי ואשר יכריע בסופו של דבר במהימנות המתלוננת והוא יחליט בעניין עפ"י שיקול דעתו המקצועית.
2. באשר לבקשה לקבלת תיקה הסוציאלית של המתלוננת, הבקשה נדחית ופתוחה הדרך בפני הסנגורית להגיש בקשה מתאימה במסגרת סעיף 108 ובפני המותב היושב בדן.
3. אשר לגיליון הרישום הפלילי של המתלוננת, מאחר וכפי שעולה מהמסמך שהוגש לי - ת/1 אין למתלוננת עבר פלילי, לא מצאתי צורך לדון בסוגיה זו.  
המזכירות תודיע החלטתי זו לצדדים.  
ניתנה היום, 29 בדצמבר 2013.